

ричні пам'ятки свідчать про великий курортно-туристичний потенціал. Проте слабка транспортна й сервісна інфраструктура, особливо у віддалених від Одеси районах, значно зменшують можливості розвитку нашого регіону як туристичного центру. Втім, щороку в літній сезон обласний центр відвідують тисячі туристів. І ми завжди раді гостям.

Як кажуть, не хлібом єдиним живе людина. Тож і культурна спадщина Одеси як культурного центру півдня України також потребує постійної підтримки, інвестицій. Частину коштів на реставрацію об'єктів куль-

турного зарубіжжя. Тому й надалі шукатимемо і знаходитимемо точки зіткнення.

– Миколо Володимировичу, ви не раз наголошували, що 2012-й стане на Одещині роком підтримки охорони здоров'я і спорту...

– На модернізацію медичної сфери в обласному бюджеті передбачено близько 100 мільйонів гривень. Планується закупівля устаткування, транспорту. Хоча на Одещину й поширюється пілотний проект реформування галузі охорони здоров'я, ми теж рухаємося цим шляхом. Продовжуємо формувати санітар-

ні округи, сімейну медицину. В бюджеті працівникам фельдшерсько-акушерських пунктів передбачено доплату до 300 гривень (на це заплановано 8 млн. гривень). У трьохстах із п'ятисот ФАПів буде проведено якісний ремонт. Поточного року серед глобальних об'єктів – перинатальний центр, дитяча інфекційна лікарня, продовжимо будівництво лікарні дитячої хірургії. Але останнього об'єкта цього року не здамо.

Що ж стосується розвитку фізкультури і спорту, то цього року в райцентрах буде здано в експлуатацію 15 нових стадіонів. На олімпіаду до Лондона поїдуть 24 наші спортсмени. Голова обласної державної адміністрації Едуард Матвійчук пообіцяв по 50 тисяч доларів кожному олімпійському медалісту. Тож ми розраховуємо на медалі, адже в нас дуже сильні позиції в багатьох видах спорту. Одещина завжди славилася спортивними досягненнями.

– Бажаємо жителям Одещини, зокрема й олімпійцям, вагомих трудових здобутків та олімпійських нагород.

Розмовляв Євген ТИЩУК.

Білгород-Дністровська фортеця – одне з чудес України!

Як відомо, 1 грудня 2011 року у заповіднику «Софія Київська» підбили підсумки Всеукраїнської акції «7 чудес України: замки, фортеці, палаци». Одним із таких чудес визнано Аккерманську (Білгород-Дністровську) фортецю.

Її мурі, що чудово збереглися, височіють на скелястому березі Дністровського лиману і сьогодні вражають своєю величчю та неприступністю... Фортеця стоїть на місці Тіри – давньогрецького поліса V–IV ст. до н. е.

На рубежі XIV–XV століть, коли придністровські землі увійшли до складу Молдавського князівства, місто-фортецю почали називати Четатя-Алба (Біла фортеця). Протягом 1438–1454 років у південному напрямку від цитаделі було зведено могутню фортифікаційну систему, що складалася з 26 башт та двох поясів оборонних мурів загальною довжиною близько двох кілометрів.

Незважаючи на міцність укріплення, 1484 року після тривалої облоги фортецю захопили турки й дали їй назву Аккерман (Біла фортеця). Понад 300 років вона належала їм. 1789 року Аккерман перейшов під управління російських військ, а з 1832-го фортеця втратила військово-оборонну функцію. До нашого часу переважно збереглися оборонні мурі та башти, що визначають історично сформовану планувально-просторову структуру фортеці. З початку XX ст. тут здійснюють реставраційні роботи, що дало можливість активно використовувати історико-архітектурний комплекс із культурно-туристичною метою.

Серед численних башт, що збереглися, особливу зацікавленість викликають башти Овідія та Пушкіна. На думку істориків, достеменно стверджувати, що Овідій насправді жив у Тірі, підстав немає. А ось Олександр Пушкін, перебуваючи в Одесі, у грудні 1821 року побував в укріпленні і саме там у нього виник задум написати поему-послання «К Овидию». Башта Пушкіна розміщена навпроти башти Овідія. Тригранна, чотиригранна, із балконом башта Пушкіна розташована з боку лиману. Фортецю відвідували й інші відомі особистості: Леся Українка, Максим Горький, Адам Міцкевич, Іван Нечуй-Левицький...

